

Un membru de familie al unui cetățean al Uniunii care nu are cetățenia unui stat membru, dar care este titular al unui permis de ședere permanentă este scutit de obligația de a obține o viză pentru a intra pe teritoriul statelor membre

În plus, trebuie să se considere că acest permis atestă, în sine, calitatea de membru de familie a titularului său

La 9 octombrie 2017, poliția aeroportului Liszt Ferenc din Budapesta (Ungaria) a efectuat controlul pasagerilor unui zbor operat de Ryanair și care provenea din Londra (Regatul Unit). Cu această ocazie, a constatat că un pasager cu cetățenie ucraineană care deținea un pașaport nebiometric și un permis de ședere de membru de familie valid, eliberat de Regatul Unit conform Directivei privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora¹, nu avea viză.

Întrucât a considerat că, neavând viză, acest pasager nu deținea toate documentele de călătorie necesare pentru a putea intra pe teritoriul maghiar, poliția nu l-a autorizat să facă acest lucru și a solicitat Ryanair să îl redirecționeze către Londra. În plus, a apreciat că Ryanair nu luase măsurile care erau în sarcina sa, în calitate de transportator, pentru a se asigura că pasagerul respectiv deținea documentele de călătorie necesare și, pentru acest motiv, a aplicat acestei societăți o amendă în cuantum de 3 000 de euro.

Ryanair contestă, în fața Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Budapesta, Ungaria), legalitatea deciziei administrative prin care i-a fost aplicată amenda în cauză. Aceasta arată, între altele, că pasagerul respectiv era autorizat să intre pe teritoriul maghiar fără a deține o viză, întrucât dispunea de un permis de ședere permanentă valid eliberat de Regatul Unit conform directivei 2004/38.

În acest context, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság solicită Curții de Justiție să stabilească, în special, dacă titularii unui permis de ședere permanentă sunt scutiți, în temeiul directivei 2004/38, de obligația de a obține o viză și dacă beneficiul acestei scutiri de viză se extinde la resortisanții unor state terțe în cazul în care un astfel de permis de ședere le-a fost eliberat de un stat membru care, precum Regatul Unit, nu făcea parte din spațiul Schengen la data faptelor aflate la originea cauzei. În plus, instanța maghiară dorește să se stabilească dacă acest permis de ședere este suficient pentru a atesta calitatea de membru de familie a titularului său sau dacă este necesar să se prezinte alte documente care să dovedească o asemenea calitate.

Prin hotărârea pronunțată azi, Curtea constată, mai întâi, că, deși dispoziția din directivă referitoare la scutirea de obligația de viză² nu acordă expres această scutire decât titularilor unui permis de ședere de membru de familie al unui cetățean al Uniunii, această împrejurare nu este, în sine, de natură să stabilească voința legiuitorului Uniunii de a exclude membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care dețin un permis de ședere permanentă de la beneficiul unei asemenea scutiri.

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

² Articolul 5 alineatul (2) din directiva 2004/38.

Or, reiese dintr-o analiză globală a directivei 2004/38³ că membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care au obținut deja un permis de ședere ar trebui să beneficieze de scutirea în discuție, întrucât legiuitorul Uniunii a înțeles să acorde beneficiul acesteia tuturor membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii care dețin un permis de ședere de orice tip.

În această privință, Curtea subliniază că permisul de ședere permanentă nu poate fi eliberat decât unor persoane care au obținut deja un permis de ședere de membru de familie al unui cetățean al Uniunii și au avut reședința legală, în cursul unei perioade neîntrerupte de cinci ani, împreună cu cetățeanul Uniunii în cauză în statul membru gazdă, beneficiind în această perioadă de scutirea de viză aferentă deținerii unui asemenea permis.

Pe de altă parte, Curtea amintește că directiva 2004/38 vizează să asigure o integrare treptată a cetățenilor Uniunii și a membrilor de familie ai acestora care nu au cetățenia unui stat membru în societatea statului membru gazdă. Or, realizarea unui astfel de obiectiv ar fi compromisă dacă dobândirea unui drept de ședere permanentă de către membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii ar determina pierderea scutirii de viză, de care aceștia beneficiau înainte de a dobândi acest drept de ședere permanentă.

În consecință, Curtea reține că **membrul de familie al unui cetățean al Uniunii care nu are cetățenia unui stat membru, dar care este titular al unui permis de ședere permanentă, este scutit de obligația de a obține o viză pentru a intra pe teritoriul statelor membre.**

Curtea arată în continuare că dispozițiile aplicabile spațiului Schengen prevăd expres că nu afectează libertatea de circulație a cetățenilor Uniunii și a membrilor de familie ai acestora. În această privință, Curtea constată că directiva 2004/38 se aplică fără distincție tuturor statelor membre, indiferent dacă acestea fac parte sau nu din spațiul Schengen, și că prevederea sa referitoare la scutirea de obligația de a deține viză nu face nicio referire specifică la acest spațiu.

Reiese că **beneficiul scutirii de viză prevăzute de directiva 2004/38 se extinde la membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care dețin un permis de ședere sau un permis de ședere permanentă atât în cazul în care un asemenea permis le-a fost eliberat de un stat membru care nu face parte din spațiul Schengen, cât și în cazul în care le-a fost eliberat de un stat membru care face parte din acest spațiu.**

În sfârșit, Curtea constată că statele membre nu pot elibera, în temeiul directivei 2004/38, un permis de ședere permanentă decât persoanelor care au calitatea de membru de familie al unui cetățean al Uniunii. Astfel, eliberarea unui asemenea permis de către un stat membru presupune că acesta a verificat în mod necesar, în prealabil, dacă persoana în cauză are această calitate. În consecință, un permis de ședere permanentă este de natură să justifice, în sine, că titularul său are calitatea de membru de familie al unui cetățean al Uniunii. În această calitate, titularul unui astfel de permis are dreptul de a intra pe teritoriul unui stat membru, fără a fi necesară o verificare sau o justificare suplimentară a calității sale de membru de familie al unui cetățean al Uniunii.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

³ Considerentul 8 al directivei 2004/38.